

[Krag.]

Laaneforhold mellem private. Det er et Spørgsmaal, som jeg tror, man i den nærmeste Fremtid lovgivningsmæssigt kommer til at beskæftige sig med for at skabe principiel Ensartethed i saadanne Afgørelser, og det vil vel være naturligt, at ogsaa dette Spørgsmaal tages op til Overvejelse i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Sagen til velvillig Overvejelse her i Tinget. Jeg haaber, at man fra alle Sider i Erkendelse af Nødvendigheden af regulerende Foranstaltninger vil medvirke til denne Lovgivning, og at man fra alle Sider i Erkendelse af, at disse Foranstaltninger maa genere det legitime Erhvervsliv mindst muligt, vil medvirke til, at Loven affattes saaledes, at dette sker.

Christmas Møller: Det her foreliggende Lovforslag falder, saaledes som det ogsaa allerede er bemærket fra anden Side, i to skarpt adskilte Dele, nemlig Lovforslagets to første Paragraffer og de senere. Lovforslagets første Paragraffer, altsaa den Bemyndigelse, Handelsministeren søger til efter Forhandling med det saakaldte Rigsdags-Valutaudvalg at fritage Nationalbanken for Forpligtelsen til at indløse Bankens Sedler med Guld og til at købe Guld, og de dermed i Forbindelse staaende Bestemmelser, er jo Foranstaltninger, som gaar tilbage til Loven af 29. September 1931, dengang England forlod Guldet og vi i Løbet af faa Dage her i Landet gjorde det samme, i øvrigt efter at Landets Justitsminister allerede havde ordnet alt fornødent i saa Henseende. Med Hensyn til denne Bestemmelse om Guldspørgsmaalet kan jeg paa mit Partis Vegne sige til den højtærede Minister, at vi forvort Vedkommende, saaledes som Forholdene former sig ude i Verden, er af den Opfattelse, at en Lovgivning paa dette Omraade paa lignende Maade, som vi har haft den gennem et Par Aar, er nødvendig, og at vi vil give Tilslutning til denne Lovgivning. Ogsaa jeg har Lyst til at gøre den Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde, nemlig om Spørgsmaalet om Guld-klausuler i forskellige Dokumenter, Papirer o. s. v. ikke bør tages op til Drøftelse; det kan maaske ske i Forbindelse med dette Forslag i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat.

Men naar vi for Tiden drøfter, og naar vi gennem de senere Maaneder har beskæftiget os med den saakaldte Valutalov, har det for saa vidt mindre været denne Bestem-

melse eller disse Bestemmelser — der jo kunde være betydningsfulde nok —, som har givet Anledning til store og indgaaende Overvejelser. Det er meget mere selve det System, som man for et Par Aar siden kom ind paa, nemlig Valutacentralen, de Foranstaltninger, som knytter sig dertil, og hele den økonomiske Politik, som hænger sammen hermed. Og nu kan jeg naturligvis i og for sig godt forstaa — selv om jeg ikke kan mene, at det ærede Medlem Hr. Krag's Bemærkninger i saa Henseende var en Kompliment til Forgængeren —, at det ærede Medlem Hr. Krag siger: skal vi nu ikke lade være med at tale om, hvad det var, der skete for et Par Aar siden, ved Mødet i Udenrigsministeriet i Januar Maaned 1932, og som faa Dage efter efterfulgtes af den første Valutaordning. Jeg kan godt forstaa, at man siger: har dette nu nogen Interesse? Paa den anden Side har jo ogsaa den, der aldrig har skiltet med sin Frihandelsvenlighed saaledes som de ærede Opfindere af Valutacentralen, nogen Grund til at sige: ja, men hvad er nu Aarsagen til, at vi fik hele dette System, og hvem var det, der fandt paa Systemet? Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at det var noget af det genialeste og klogeste, der nogen Sinde var lavet her i Landet. Det er jo trist for Handelsministeren, for hans Hoved slog jo ikke til, det ordnede det i hvert Fald ikke, det vil Handelsministeren indrømme mig; nu er der gaaet saa lang Tid, at han begynder at tænke paa, om det egentlig ikke ret beset er ham, der har fundet paa det, men det er det jo ikke; nej, det ved vi alle sammen saa udmærket godt, at dette Forslag kom fra anden Side. Vi Konservative sagde paa det paagældende Tidspunkt det samme, som vi siger i Dag, at et saadant Instrument, som der her er Tale om, er det overmaade farligt at begynde at bruge, for Sandheden er jo den, at naar man først indfører en saadan Ordning og Forholdene stadig viser sig at være vanskelige, hvad de jo ganske utvivlsomt er for Tiden, saa borer man sig meget let dybere og dybere ind i en saadan Ordning, og det er i Virkeligheden ogsaa det, der er sket i de to Aar, der er gaaet under Valutacentralen, 1931 og 1932. Men der er ogsaa god Grund for os til at sige, at vi ser i og for sig med stor Tilfredshed, at Handelsministeren — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat — i Bemærkningerne til Lovforslaget siger, at det

„tværtimod er saa nødvendigt som nogen Sinde, at Importen holdes indenfor passende Grænser, og at Landets Købe-
evne“ — det er det, jeg lægger Vægt paa: